

FOB 05.434

Nedsættelse af kontanthjælp. Begrundelse og klagevejledning. Dispensation fra klagefrist

En kvinde klagede over at kommunen og det sociale nævn havde nedsat hendes kontanthjælp fordi hun havde modtaget kontanthjælp i 6 sammenhængende måneder.

Ombudsmanden mente ikke at der var grundlag for at kritisere at kvindens kontanthjælp var blevet nedsat.

Ombudsmanden kritiserede imidlertid at kommunens meddelelse om nedsættelse af kvindens kontanthjælp ikke var ledsaget af en begrundelse og en klagevejledning.

Ombudsmanden mente endvidere det var meget kritisabelt at det sociale nævn oprindelig havde afvist at realitetsbehandle kvindens klage over kommunens afgørelse under henvisning til at klagefristen var overskredet.

(J.nr. 2004-0677-050).

Det fremgår af sagen at A fra Århus Kommune modtog en meddelelse om reduktion af sin kontanthjælp. Af meddelelsen fremgik bl.a. følgende:
"Udskrivningsdato 27.06.03

...

Dispositionsdato 01.07.03

...

25 forsørgelsespligt for børn 01.07.03 - 31.07.03: - 500,00"

På baggrund heraf rettede A henvendelse til Århus Kommune for at få en forklaring på nedsættelsen af sin kontanthjælp. Kommunen besvarede A's henvendelse ved brev af 3. september 2003 hvori bl.a. følgende anføres:

"Vedr. forespørgsel om nedsættelsen af hjælpen med kr. 516,00 pr. måned, så har jeg undersøgt det nærmere. Lovteksten ser således ud:

'... i perioder, hvor den pågældende har modtaget støtte efter lov om social service til pasning af handicappet barn, nærtstående med handicap eller alvorlig sygdom eller døende nærtstående og efter lov om dagpenge ved sygdom eller fødsel til pasning af alvorligt sygt barn ...'

Jf. ovenstående lovtekst ses I ikke at være omfattet af reglerne, hvor der ses bort fra nedsættelsen, hvorfor der fortsat trækkes kr. 516,00 af kontanthjælpen hver måned."

Ved brev af 20. september 2003 anmodede A Århus Kommune om at revurdere afgørelsen om nedsættelse af hendes kontanthjælp. I den forbindelse anførte A bl.a. at der efter hendes opfattelse ikke skulle ske nedsættelse af

FOB 05.434

Forvaltningsret 1121.1 -
114.1 - 114.3 - 114.4 -
114.5 - 2511.1

kontanthjælpen idet hun passede sin psykisk syge mand, ligesom hun havde to børn med søvn- og jalousiproblemer.

Kommunen henviste ved brev af 23. september 2003 til det tidligere brev hvor det var oplyst at A ikke var omfattet af reglerne i lov om aktiv socialpolitik, § 25, stk. 10.

Den 13. oktober 2003 anmodede A på ny Århus Kommune om at vurdere sagen. A henviste igen til at hun passede sin psykisk syge mand, og at hun havde to børn med søvn- og jalousiproblemer. Århus Kommune videresendte den 16. oktober 2003 sagen til Det Sociale Nævn for Århus Amt. I kommunens brev anføres følgende:

“Der klages over afgørelse 01.07.03 - ankefristen ses at være overskredet.

Vedlagt skrivelser fra (A) samt relevante breve og Journalnotater.”

Det sociale nævn afviste den 23. oktober 2003 at behandle sagen på grund af overskridelse af klagefristen. I nævnets afgørelse anføres bl.a. følgende:

“Det fremgår af sagen, at kommunens afgørelse om nedsættelse af kontanthjælpen med 516 kr. pr. måned er meddelt (A) den 1. juli 2003. (A) har efter det oplyste modtaget korrekt klagevejledning.

(A)'s klage ses indgået i kommunen den 3. september 2003, og klagefristen på 4 uger er således ikke overholdt.

Det fremgår af § 67 i lov om retssikkerhed og administration, at klage til Det Sociale Nævn skal indgives inden 4 uger efter, at klageren har fået meddelelse om afgørelsen.”

Ved brev af 30. oktober 2003 til det sociale nævn anførte A at hun ikke havde modtaget nogen skriftlig afgørelse om nedsættelse af kontanthjælpen pr. 1. juli 2003, og at hun heller ikke havde modtaget nogen klagevejledning.

Endvidere mødte A's mand op i statsamtet og oplyste at han havde klaget umiddelbart efter at A havde modtaget kontanthjælpen for juli 2003.

Det sociale nævn meddelte A den 5. november 2003 at nævnet havde besluttet at optage sagen til behandling idet der ikke var formodning for at klagefristen var sprunget.

Det sociale nævn stadfæstede den 13. november 2003 kommunens afgørelse. I nævnets afgørelse anføres bl.a. følgende:

“Begrundelse.

1. Nedsættelse af kontanthjælp.

Efter § 25, stk. 5 i aktivloven skal kontanthjælpen til ægtepar, hvor en eller begge modtager kontanthjælp nedsættes med 516 kr. pr. person, når en af ægtefællerne har modtaget hjælpen i 6 sammenhængende måneder.

Nævnet finder, at Deres kontanthjælp skal nedsættes med 516 pr. 1. juli 2003.

Nævnet har ved afgørelsen lagt afgørende vægt på, at De har modtaget kontanthjælp i mere end 6 måneder. De har således ikke i løbet af denne periode modtaget ydelser efter serviceloven eller dagpengeloven og da der heller ikke er tale om, at De har haft børnepasningsorlov, er der ikke mulighed for at dispensere fra bestemmelsen.

Deres oplysninger om, at De passer Deres syge mand i hjemmet, kan ikke føre til andet resultat, da De ikke modtager særlig støtte efter serviceloven.”

A anmodede ved brev af 10. december 2003 det sociale nævn om at revurdere hendes sag idet hun fastholdt at hun var omfattet af persongruppen i aktivlovens § 25, stk. 10, nr. 2. Det sociale nævn meddelte ved brev af 16. december 2003 at nævnet fastholdt afgørelsen af 13. november 2003 med den deri anførte begrundelse. Nævnet sendte samtidig sagen til Den Sociale Ankestyrelse (nu Ankestyrelsen).

Den 19. december 2003 afviste Ankestyrelsen at behandle A's sag da den ikke havde principiel eller generel betydning.

Foreningen X rettede på A's vegne igen henvendelse til Ankestyrelsen. Foreningen X anførte bl.a. at aktivlovens § 25, stk. 10, burde fortolkes udvidende i A's situation. Ved brev af 15. januar 2004 meddelte Ankestyrelsen at det af foreningen X anførte ikke kunne føre til et andet resultat, og at afgørelsen derfor blev fastholdt.

Den 19. februar 2004 klagede A til mig over myndighedernes afgørelser.

Jeg anmodede den 10. marts 2004 Ankestyrelsen, det sociale nævn og kommunen om en udtalelse i anledning af A's klage. Jeg bad særligt kommunen om at udtale sig om hvorvidt kommunen havde meddelt A afgørelsen om nedsættelse af kontanthjælp pr. 1. juli 2003. Hvis dette ikke var tilfældet, bad jeg kommunen, nævnet og Ankestyrelsen om at forholde sig til konsekvensen heraf set i relation til den afgørelse som myndighederne havde truffet.

Århus Kommune fremkom med en udtalelse den 20. april 2004. Heri anføres bl.a. følgende:

“Det kan til sagen oplyses, at vi har opfattet lovændringen vedr. ægtefællereduktion således, der er tale om et fuldt lovreguleret område med meget detaljerede retsregler, hvor vores opgave alene har været, at foretage en konkret og praktisk udmøntning af en given lovgivning.

Undtagelsesbestemmelserne ('døde perioder') i LAS § 25, stk. 10 er på tilsvarende vis forstået som endelige og udtømmende, og der indgår således ikke noget skøn i afgørelserne.

Dette er stadfæstet ved efterfølgende behandling i Det Sociale Nævn.

Netop pga. af lovændringens meget generelle karakter er der anvendt en relativ bred informationsmetode:

1) Ved lovens ikrafttrædelse pr. 1. jan. 2003 er der via udtræk fra kommunens ydelsesregister udsendt informationsskrivelse til alle ydelsesmodtagere. Kopi heraf vedlagt - alle skrivelser var forsynet med navn og adr.

2) Da lovændringen først havde praktisk effekt efter 6 mdr. er der senere på foråret suppleret med annonceringer i den lokale presse.

3) Endelig fremgår den foretagne ægtefælle-reduktionen af den specifikation, som altid fremsendes til borgerne i forbindelse med at ydelser udbetales.

Det skal nævnes, at der så i øvrig sker en faktuel fejl ved udbetaling i august måned, og at fejlen herfra søges rette på en forkert måde. Dette fremgår af DSN-afgørelsen, og er naturligvis efterfølgende korrigeret.”

Af kommunens informationsskrivelse fremgår bl.a. følgende:

“Til kontanthjælpsmodtagere i Århus Kommune

Folketinget har d. 11.12.02 vedtaget nogle ændringer i Lov om Aktiv Socialpolitik, som træder i kraft d. 1. januar 2003. Ændringerne vedrører ydelserne til kontanthjælpsmodtagere.

Vi informerer her om ændringerne til alle kontanthjælpsmodtagere i Århus Kommune. Vær opmærksom på, at ændringerne har betydning for forskellige grupper af kontanthjælpsmodtagere. Derfor er det ikke sikkert at ændringerne berører netop dig.

...

Nedsættelse af ydelsen for ægtepar.

En anden ændring gælder for ægtepar, hvis mindst én af jer modtager kontanthjælp eller introduktionsydelse med voksentakst (8.172 kr. mdl.) eller med taksten for forsørgere (10.859 kr. mdl.):

- Når en af jer har modtaget ydelsen i 6 måneder, nedsættes den hjælp I får med 1.000 kr. pr. måned. Da reglen træder i kraft d. 01.01.2003, vil en evt. nedsættelse tidligst kunne ske fra 01.07.2003.

- Samtidig med at ydelsen nedsættes, ses der bort fra 28,90 kr. pr. time ved modregning af lønnen i kontanthjælpen, hvis en af jer har almindeligt arbejde.

Disse regler fremgår af Lov om Aktiv Socialpolitik § 25 og 31.”

Det sociale nævn anførte følgende i sin udtalelse af 21. april 2004:

“Under henvisning til Ankestyrelsens brev af 16. april 2004, skal Nævnet hermed udtale, at Nævnet i afgørelsen af 13. november 2003 lagde til grund, at der var truffet afgørelse den 1. juli 2003. Dette skete dels på baggrund af brev af 16. oktober 2003 fra Århus Kommune, samt på baggrund af samtaler med kommunens sagsbehandler og klageren, (A).

Det var ikke klart for Nævnet hvilken afgørelse, der blev klaget over og Nævnet rettede derfor henvendelse til kommunen. Der var egentlig klaget for sent over afgørelsen af 1. juli 2003, men på grund af klagers oplysning om, at der var rettet henvendelse til kommunen i juli måned 2003, valgte Nævnet at realitetsbehandle klagen fuldt ud.

Nævnet lagde ved afgørelsen vægt på, at klagers oplysninger om, at hun skulle passe sin syge mand og derfor måtte være omfattet af undtagelsesbestemmelsen i § 25, stk. 10, ikke kunne føre til et andet resultat, idet klager ikke modtog særlig støtte efter serviceloven. Der henvises i den forbindelse til klagers breve af 20. september 2003 og 11. november 2003.

...”

Ankestyrelsen henholdt sig ved brev af 25. maj 2004 til Århus Kommunes svar af 20. april 2004.

Ved brev af 28. juni 2004 kommenterede A udtalelserne. A anførte i den forbindelse navnlig at kommunen ikke meddelte hende afgørelsen om nedsættelse af kontanthjælp fra den 1. juli 2003 før hun klagede over afgørelsen. A anførte endvidere at udbetalingsmeddelelsen ikke indeholdt nogen specifikation af beregningen af hendes kontanthjælp.

Ombudsmandens udtalelse

“Afgørelsen om nedsættelse af Deres kontanthjælp er truffet efter § 25, stk. 5, i den dagældende lov om aktiv socialpolitik (lovbekendtgørelse nr. 125 af 25. februar 2003) der havde følgende ordlyd:

‘§ 25.

...

Stk. 5. Ægtepar, hvor en eller begge modtager kontanthjælp efter stk. 1, nr. 1 eller 2, stk. 2 eller stk. 3, får den månedlige hjælp nedsat med 500 kr. for hver person, når en af ægtefællerne har modtaget kontanthjælp i 6 sammenhængende måneder. I det omfang nedsættelsen ikke kan ske hos den ene ægtefælle, sker nedsættelsen hos den anden. Ægtepar, hvor den ene ægtefælle modtager kontanthjælp og den anden starthjælp eller introduktionsydelse, jf. § 26, stk. 2, og integrationslovens § 27, stk. 1, 2. pkt., omfattes ikke af nedsættelsen.’

Beløbet satsreguleres en gang årligt, jf. § 109, stk. 1, nr. 1.

§ 25 indeholder endvidere nærmere regler om beregningen af kontanthjælp bl.a. i § 25, stk. 7-10. Bestemmelserne havde på tidspunktet for afgørelsen følgende ordlyd:

‘§ 25.

...

Stk. 7. Personer, der modtager hjælp efter stk. 1, nr. 1 eller 2, stk. 2 eller stk. 3, og som er gift med en person, der modtager hjælp efter §§ 27, 27 a og 29 eller folkepension efter lov om social pension, får alene kontanthjælpen nedsat med 500 kr. efter stk. 5.

Stk. 8. 6-måneders-perioden i stk. 5 beregnes fra det tidspunkt, hvorfra personen er berettiget til at modtage kontanthjælp. Perioden afbrydes, hvis begge ægtefæller i en hel måned ikke har modtaget kontanthjælp. 6-måneders-perioden i stk. 6 beregnes fra det tidspunkt, hvorfra personens ret til kontanthjælp ophører. Perioden afbrydes, hvis begge ægtefæller i en hel måned har modtaget kontanthjælp.

Stk. 9. Ved beregning af perioder med kontanthjælp efter stk. 5-8 medregnes endvidere

1) perioder med kontanthjælp, inden personen har modtaget hjælp efter stk. 1, nr. 1 eller 2, stk. 2 eller stk. 3, og

2) perioder, hvor personen har deltaget i aktivering m.v. efter kapitel 4, har modtaget engangshjælp efter § 25 a eller har modtaget kontanthjælp under forrevalidering, jf. § 47, stk. 5.

Stk. 10. Ved beregning af perioder med kontanthjælp efter stk. 5-8 ses der bort fra

1) perioder, hvor der er udbetalt kontanthjælp i forbindelse med graviditet, barsel eller adoption efter § 13, stk. 3, nr. 4, og perioder med børnepasningsorlov,

2) perioder, hvor den pågældende har modtaget støtte efter lov om social service til pasning af handicappet barn, nærtstående med handicap eller alvorlig sygdom eller døende nærtstående og efter lov om dagpenge ved sygdom eller fødsel til pasning af alvorligt sygt barn, samt

3) perioder, hvor den pågældende har aftjent værnepligt.'

I bemærkningerne til lovforslaget anføres bl.a. følgende om bestemmelsen i § 25, stk. 10:

'Det foreslås, at perioder, hvor en person har modtaget kontanthjælp uden pligt til at stå til rådighed i forbindelse med graviditet, barsel eller adoption, børnepasningsorlov, pasning af handicappet barn, nærtstående med handicap eller alvorlig sygdom eller døende nærtstående, pasning af alvorligt sygt barn og aftjening af værnepligt, ikke indgår i opgørelsen af beregningsperioderne, men er 'døde perioder'. Perioder med kontanthjælp, herunder perioder på kontanthjælp inden pågældende er omfattet af bestemmelserne i § 25, stk. 1, nr. 1 eller 2, stk. 2 eller 3, perioder med ydelser og løntilskud under aktivering og forrevalidering samt perioder, hvor pågældende har modtaget kontanthjælp på grund af problemer ud over ledighed, foreslås medregnet i de perioder, der kan medføre nedsat kontanthjælp.'

Det er uomtvistet at De forud for den 1. juli 2003 havde modtaget kontanthjælp i mindst 6 sammenhængende måneder.

Som anført af det sociale nævn i afgørelsen af 13. november 2003 modtog De ikke i forbindelse med pasningen af Deres børn og ægtefælle støtte efter lov om social service. De opfyldte således ikke betingelserne i aktivlovens § 25, stk. 10, for perioder der kunne undtages fra opgørelsen af beregningsperioden.

På den baggrund mener jeg ikke at jeg kan kritisere resultatet af myndighedernes afgørelser om nedsættelse af Deres kontanthjælp.

Jeg har herefter koncentreret den resterende del af min undersøgelse om myndighedernes sagsbehandling.

Afgørelsesbegrebet

Forvaltningsloven gælder for behandlingen af sager hvori der er eller vil blive truffet en afgørelse af en forvaltningsmyndighed, jf. lovens § 2, stk. 1.

I forarbejderne til forvaltningsloven er det anført at afgørelsessager sigter til sager i hvilke der udfærdiges retsakter, dvs. udtalelser der går ud på at fastslå hvad der er eller skal være ret i et foreliggende tilfælde, jf. Folke-tingstidende 1985-86, tillæg A, sp. 115. Der er således typisk tale om beslutninger der træffes ensidigt af myndighederne.

Ved vurderingen af om en beslutning er en afgørelse, må det navnlig være afgørende hvor væsentlig betydning beslutningen har for den endelige fastlæggelse af partens retsposition.

Det antages at beslutninger om at reducere kontanthjælp er afgørelser i forvaltningslovens forstand, jf. Jon Andersen, Socialforvaltningsret (2004), s. 178. På den baggrund er det min opfattelse at Århus Kommunes beslutning om at nedsætte Deres kontanthjælp pr. 1. juli 2003 er en afgørelse i lovens forstand.

Dette indebærer at forvaltningslovens almindelige bestemmelser om bl.a. partshøring, begrundelse og klagevejledning skal iagttages af myndighederne. Jeg bemærker i den forbindelse at forvaltningslovens bestemmelser er ufravigelige.

Afgørelsens meddelelse

Det er et almindeligt anerkendt forvaltningsretligt princip at en forvaltningsakt ikke kan have retsvirkning før den er kundgjort for adressaten. Det anses for at være en væsentlig mangel hvis kravet om at en afgørelse skal meddeles til adressaten, ikke er overholdt. En sådan mangel medfører normalt afgørelsens ugyldighed. Jeg henviser til dommene i UfR 1989.442 H, UfR 1972.428 V, UfR 1953.242 H, Jørgen Steen Sørensen, UfR 1990 B, s. 193 ff, Jens Garde mfl., Forvaltningsret, Sagsbehandling, 5. udgave (2001), s. 306 ff, Karsten Loiborg mfl., Forvaltningsret, 2. udgave (2002), s. 580, Bent Christensen, Forvaltningsret, Prøvelse (1994), s. 150, og Folketingets Ombudsmands beretning for 1998, s. 470, og for 2000, s. 320.

Afgørelsen om nedsættelse af kontanthjælp fremgår af en udbetalingsmeddelelse til Dem med udskrivningsdato den 27. juni 2003.

På den baggrund må jeg lægge til grund at afgørelsen er blevet meddelt Dem forud for den 1. juli 2003.

Begrundelse og klagevejledning

Som anført ovenfor er myndighedernes beslutning om at nedsætte Deres kontanthjælp efter min opfattelse en afgørelse i forvaltningslovens forstand. Afgørelsen og sagsbehandlingen i forbindelse hermed skal derfor opfylde de krav der følger af forvaltningsloven.

Forvaltningslovens § 22, § 24, stk. 1 og 2, og § 25, stk. 1, har følgende ordlyd:

‘§ 22. En afgørelse skal, når den meddeles skriftligt, være ledsaget af en begrundelse, medmindre afgørelsen fuldt ud giver den pågældende part medhold.

...

§ 24. En begrundelse for en afgørelse skal indeholde en henvisning til de retsregler, i henhold til hvilke afgørelsen er truffet. I det omfang, afgørelsen efter disse regler beror på et administrativt skøn, skal begrundelsen tillige angive de hovedhensyn, der har været bestemmende for skønsudøvelsen.

Stk. 2. Begrundelsen skal endvidere om fornødent indeholde en kort redegørelse for de oplysninger vedrørende sagens faktiske omstændigheder, som er tillagt væsentlig betydning for afgørelsen.

...

§ 25. Afgørelser, som kan påklages til anden forvaltningsmyndighed, skal, når de meddeles skriftligt, være ledsaget af en vejledning om klageadgang med angivelse af klageinstans og oplysning om fremgangsmåden ved indgivelse af klage, herunder om eventuel tidsfrist. Det gælder dog ikke, hvis afgørelsen fuldt ud giver den pågældende part medhold.’

Kommunens meddelelse om nedsættelse af kontanthjælp indeholdt ingen henvisning til de retsregler i henhold til hvilke afgørelsen var truffet, og den indeholdt ingen angivelse af de hovedhensyn kommunen havde lagt vægt på ved afgørelsen. Afgørelsen indeholdt endvidere ingen henvisning til de faktiske omstændigheder, og dermed indeholdt den ikke en redegørelse for de oplysninger vedrørende sagens faktiske omstændigheder som kommunen havde tillagt væsentlig betydning ved afgørelsen. Afgørelsen indeholdt således hverken en angivelse af retsgrundlaget for afgørelsen eller en forklaring på reglernes anvendelse i det konkrete tilfælde. Jeg mener det er kritisabelt at afgørelsen ikke opfyldte begrundelseskravene i forvaltningslovens § 24, stk. 1 og 2.

Jeg har gjort kommunen bekendt med min opfattelse.

Nævnet har imidlertid efterfølgende truffet afgørelse under iagttagelse af begrundelsesreglerne. Jeg foretager mig på denne baggrund ikke mere vedrørende dette spørgsmål.

Kommunens meddelelse om reduktion af Deres kontanthjælp, der blev meddelt skriftligt, kunne påklages til det sociale nævn, jf. § 60, stk. 1, i retssikkerhedsloven (lovbekendtgørelse nr. 72 af 6. februar 2004 med senere ændring om retssikkerhed og administration på det sociale område). Klagefristen var 4 uger efter at De havde fået meddelelse om afgørelsen, jf. retssikkerhedslovens § 67, stk. 1. Ved min gennemgang af det bilagsmateriale som jeg modtog fra Ankestyrelsen, fremgår det ikke at kommunens meddelelse var ledsaget af en vejledning om Deres klagemulighed og om fristen for at klage til det sociale nævn. Dette er efter min opfattelse i strid med forvaltningslovens § 25, stk. 1.

Jeg mener at det er kritisabelt at afgørelsen ikke var ledsaget af en begrundelse og en klagevejledning.

Jeg har gjort kommunen bekendt med min opfattelse.

Det sociale nævns afvisning af at realitetsbehandle Deres klage

Som anført ovenfor må jeg lægge til grund at Århus Kommunes afgørelse om nedsættelse af Deres kontanthjælp ikke var ledsaget af en klagevejledning.

Hvis der ikke er givet klagevejledning, får det almindeligvis den konsekvens at klagefristen suspenderes, jf. bl.a. Hans Gammeltoft-Hansen mfl., Forvaltningsret, 2. udgave (2002), s. 569, og Jens Garde mfl., Forvaltningsret, Almindelige emner, 4. udgave (2004), s. 310 f, og kendelsen i UfR 2004.2893 H.

I sit brev af 16. oktober 2003 anførte kommunen at ankefristen syntes at være overskredet. Det sociale nævn afviste den 23. oktober 2003 at realitetsbehandle Deres klage idet nævnet henviste til at klagefristen var overskredet. Nævnet anførte i afgørelsen udtrykkeligt at De efter det oplyste havde modtaget klagevejledning.

Ud fra gennemgangen af det materiale jeg har haft til rådighed ved min behandling af sagen, står det mig ikke klart hvad grundlaget for det sociale nævns oplysning om at De havde modtaget klagevejledning, har været. Det står mig heller ikke klart hvilket materiale det sociale nævn har haft til rådighed ved nævnets afgørelse af 23. oktober 2003.

Jeg finder det på den baggrund meget kritisabelt at det sociale nævn den 23. oktober 2003 afviste at realitetsbehandle Deres klage over Århus Kommunes reduktion af Deres kontanthjælp.

Jeg har gjort nævnet bekendt med min opfattelse.

Jeg har noteret mig at det sociale nævn efterfølgende valgte at realitetsbehandle Deres klage idet der ikke var formodning for at klagefristen var sprunget.

Sammenfatning

Formålet med sagsbehandlingsreglerne, herunder reglerne om partshøring, begrundelse og klagevejledning, er at øge sikkerheden for at myndighederne træffer lovlige og rigtige afgørelser, se i den forbindelse bl.a. forarbejderne til forvaltningsloven, Folketingstidende 1985-86, tillæg A, sp. 76.

De har i forbindelse med sagens behandling ved det sociale nævn, Ankestyrelsen og ved ombudsmanden haft lejlighed til at fremføre de synspunkter der støtter at Deres kontanthjælp ikke skulle reduceres efter aktivlovens § 25, stk. 5, men at De er omfattet af bestemmelsens stk. 10.

Som anført ovenfor mener jeg ikke at jeg - på baggrund af det De har anført - kan kritisere resultatet af den afgørelse som myndighederne har truffet. Jeg har på den baggrund ikke fundet grundlag for at udtale mig om hvorvidt De forud for kommunens afgørelse burde have været partsført, herunder partsført over beregningen af perioder med kontanthjælp efter de meget detaljerede regler i § 25, stk. 5-10.

Jeg foretager mig herefter ikke mere i sagen.”

NOTER: (*) FOB 1998, s. 470, og FOB 2000, s. 320.